

DOI: <https://doi.org/10.32782/2519-884X-2024-50-11>

УДК 373.014.6:005.6

*Ямполь Ю. В., аспірант кафедри педагогіки та менеджменту освіти
Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка
m1b14.yampol@kpnpu.edu.ua*
*Поліщук С. В., к.пед.н., доцент,
доцент кафедри педагогіки та менеджменту освіти
Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка
polishchuk.s@kpnpu.edu.ua*

КРИТЕРІЇ ЕФЕКТИВНОСТІ МЕНЕДЖМЕНТУ ЯКОСТІ ОСВІТИ В ЗАКЛАДАХ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ

Анотація. Ця стаття присвячена дослідженню ефективності впровадження організаційно-педагогічних умов менеджменту якості в закладах загальної середньої освіти. Метою дослідження є визначення критеріїв та оцінка ефективності цього процесу з критеріальним підходом. У роботі розглядається роль організаційно-педагогічних умов в менеджменті якості, розробка критеріїв оцінки, вплив критеріального підходу на підвищення якості освіти та практичний досвід впровадження цього підходу. У процесі дослідження визначено, що організаційно-педагогічні умови включають в себе комплекс заходів, спрямованих на підвищення ефективності навчального процесу. Розроблено конкретні критерії оцінки, такі як показники якості освітніх послуг, рівень задоволення учнів та батьків, та інші, які дозволяють об'єктивно визначити результативність впровадження системи менеджменту якості. Висновок статті підкреслює, що критеріальний підхід сприяє покращенню системи навчання, дозволяючи вчасно реагувати на проблеми та удосконалювати методи навчання. Надалі, цей підхід може стати важливим інструментом для розвитку освітньої системи та підвищення рівня якості освіти в закладах загальної середньої освіти.

Ключові слова: менеджмент якості, організаційно-педагогічні умови, ефективність, критеріальний підхід, загальна середня освіта.

JEL code classification: I21, I23, I28, M11, O15

Постановка проблеми. В сучасному освітньому контексті, якість освіти в закладах загальної середньої освіти стає ключовим аспектом для досягнення успіхів як учнів, так і системи освіти в цілому. Організаційно-педагогічні умови та їх ефективне управління через систему менеджменту якості визначають траєкторію розвитку освітнього процесу. Зокрема, важливість вивчення та оцінки ефективності впровадження цих умов стає актуальною проблемою для науково-педагогічного співтовариства та практикуючих освітян.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Філософський вимір інноваційного управління становить об'єкт наукового дослідження вченої С. Поліщук. Питання керівництва навчальним закладом проаналізовано в наукових працях національних та міжнародних вчених, таких як Батечко Н., Лут М., Г. Єльнікова, В. Кукушина, В. Лазарєв, Є. Хриков і інші. Шляхи удосконалення та модернізації управлінської структури школи представлені в наукових дослідженнях Кондратюк М. В., Дятленко Н. М., Гончаренко А. М. та інших вчених. Важливість управління інноваціями, його сутність і структура розробляли Новицька Г., Петренко О., Сухова А. та інші.

Однак, аналіз наявних наукових джерел свідчить про те, що ці роботи розглядають лише окремі аспекти інноваційного управління в школах і не в повній мірі відображають специфіку його реалізації. Відмічається, що висвітлені наукові твори обмежуються конкретними питаннями і не забезпечують достатньої теоретичної та практичної бази для організації ефективного інноваційного управління в системі освіти. Це відсутність адекватної бази стає значущою перешкодою для успішної реалізації стратегій та політики державного рівня у сфері освіти.

Мета статті. Мета статті – оцінити вплив введених умов на якість освіти за допомогою ключових показників.

Виклад основного матеріалу. Традиційний підхід до управління школою вже не відповідає вимогам сучасного суспільства і потребує негайної модернізації, щоб забезпечити ефективність та відповідати постійним змінам в оточуючому середовищі. У словах Батечко Н. та Дорошенко В. відзначається, що в умовах постійно змінюючогося зовнішнього середовища важливою є спроможність систем постійно адаптуватися до нових умов та модифікувати свої внутрішні моделі відповідно до цих змін [1; 2]. Традиційне управління, що ґрунтується на сталості та передбачуваності, стає менше ефективним і зазнає проблем в умовах непередженості та швидкозмінності [3].

За традиційним управлінням мається на увазі керівництво, яке орієнтоване на оптимальне функціонування та використовує традиційні принципи, функції, методи та механізми. Однак в умовах сучасного освітнього ландшафту цей підхід виявляється обмеженим та невідповідальним, оскільки не враховує динаміку та ризики, пов'язані зі змінами в суспільстві та технологічному прогресі. Зокрема, відсутність гнучкості та адаптивності традиційного управління стає перешкодою для ефективної реалізації державної освітньої політики [4].

За словами видатних науковців, таких як Kools M. та Stoll L., стійкість системи в умовах змінюючогося зовнішнього середовища вимагає постійної адаптації та зміни внутрішніх моделей [5]. Отже, ефективне впровадження організаційно-педагогічних умов менеджменту якості в закладах загальної середньої освіти вимагає оцінки, спрямованої на критеріальний підхід.

Традиційне управління, орієнтоване на сталість та передбачуваність, непридатне в умовах постійних змін. Використання традиційних методів та механізмів не враховує динаміку сучасного освітнього ландшафту та перешкоджає ефективному впровадженню стратегій якості в закладах освіти [6].

Однією з головних проблем традиційного управління є його неспроможність адаптуватися до нових умов. Умови постійних змін вимагають гнучкості та швидкого реагування на нові виклики, що робить традиційні методи менеджменту менш ефективними. Крім того, традиційний підхід часто базується на ієрархічних структурах та централізованому прийнятті рішень, що ускладнює адаптацію до змін та порушує принципи демократії та партнерства у навчальному закладі.

У контексті освіти, де кожен день може приносити нові виклики та можливості, важливо мати систему управління, яка спроможна адаптуватися до змін та забезпечити якість освіти на високому рівні. Традиційні методи та механізми управління не враховують динаміку сучасного освітнього ландшафту та можуть стати перешкодою для ефективного впровадження стратегій якості в навчальних закладах.

Одним з альтернативних підходів до управління, який відповідає вимогам сучасності, є стратегічне управління якістю. Цей підхід базується на системному аналізі, прогнозуванні та постійному моніторингу результатів, що дозволяє швидко реагувати на зміни та вдосконалювати процеси навчання. Він спрямований на досягнення стратегічних цілей навчального закладу та покращення якості освіти через постійну оцінку та вдосконалення роботи всіх його структурних підрозділів.

Важливим елементом стратегічного управління якістю є визначення ключових показників ефективності, які дозволяють оцінювати результативність управлінських рішень та впроваджених стратегій. Це можуть бути такі показники, як рівень успішності учнів, задоволеність батьків та учнів наданою освітньою послугою, рівень використання інноваційних технологій тощо.

Подолання перешкод, пов'язаних з впровадженням стратегій якості в навчальних закладах, може бути досягнуто шляхом впровадження новаторських методів управління, створення сприятливого середовища для розвитку та вдосконалення процесів навчання та постійної участі всіх учасників освітнього процесу у прийнятті рішень.

Загальна ідея полягає в тому, що в умовах сучасного освітнього середовища традиційне управління може бути непридатним через його неспроможність адаптуватися до змін.

Ефективність впровадження стратегій якості в навчальних закладах може бути досягнута шляхом переходу до стратегічного управління, яке базується на системному аналізі, прогнозуванні та постійному моніторингу результатів. Це дозволить забезпечити якість освіти на високому рівні та забезпечить успіх учнів у сучасному світі.

З огляду на тему оцінки ефективності впровадження організаційно-педагогічних умов менеджменту якості в закладах загальної середньої освіти, важливим стає перехід до сучасних підходів, які базуються на гнучкості та адаптабельності. Розгляд та визначення критеріїв ефективності стає ключовим етапом для забезпечення якісного та відповідального управління освітніми установами [7; 8].

Проаналізувавши вищезгадані наукові праці, нами була складена зведена таблиця критеріїв оцінки ефективності впровадження організаційно-педагогічних умов менеджменту якості освіти в закладах загальної середньої освіти та їхній опис, яким критерії визначається.

Таблиця 1

Критерії оцінки ефективності впровадження організаційно-педагогічних умов менеджменту якості освіти в закладах загальної середньої освіти

Критерій	Опис
1. Академічний прогрес учнів	Вимірюється за результатами іспитів, оцінками та успішністю учнів у навчальних предметах.
2. Залучення батьківської громадськості	Оцінює рівень участі батьків у навчальному процесі, участь у батьківських комітетах та інших заходах.
3. Ефективність управлінського персоналу	Оцінка компетентності та ефективності роботи керівного персоналу впроваджувати та підтримувати нові педагогічні практики.
4. Задоволеність вчителів	Аналіз задоволеності вчителів робочим середовищем та можливістю застосовувати інноваційні методи навчання.
5. Використання технологій	Оцінка впровадження та використання сучасних технологій для полегшення навчального процесу та комунікації.
6. Сталість та адаптивність управлінської системи	Вивчення здатності системи адаптуватися до змін та забезпечення сталості при виконанні завдань.

Джерело: складено авторами на основі [9–15]

В таблиці представлені ключові критерії, які визначають якість менеджменту освіти в закладах загальної середньої освіти. Кожен критерій відображає окремий аспект діяльності школи і є важливим для забезпечення ефективного та якісного освітнього процесу.

Перший критерій, що визначається за результатами іспитів, оцінками та успішністю учнів у навчальних предметах, є ключовим для оцінки ефективності навчально-виховного процесу в закладах загальної середньої освіти. Цей критерій є найбільш об'єктивним і відображає реальний рівень освітньої досягненості учнів, а також ефективність педагогічної роботи та програм навчання.

Перший аспект, що слід враховувати при оцінці ефективності навчально-виховного процесу, – це результати іспитів та оцінки, які отримують учні під час навчання. Ці дані надають можливість об'єктивно оцінити знання та навички учнів у певних навчальних предметах. Високі результати і успішні оцінки можуть свідчити про якісну роботу вчителів, ефективність навчальних програм та методик навчання.

Успішність учнів у навчальних предметах також відображає ефективність самого навчального процесу. Це означає, що учні здатні засвоювати матеріал та розуміти його, що свідчить про високий рівень якості навчання. Відповідно, низькі результати можуть вказувати на проблеми в організації навчального процесу, неефективність методик навчання або недоліки в роботі педагогів.

Крім того, результати іспитів та оцінки учнів можуть бути також індикатором загальної успішності навчального закладу. Високі показники можуть свідчити про високий рівень

підготовки школи або класу, а також про те, що учні отримують достатньо знань та навичок для подальшої успішної кар'єри.

Крім того, перший критерій є важливим і для оцінки ефективності педагогічної роботи. Високі результати учнів можуть свідчити про те, що вчителі ефективно використовують методики та підходи, які сприяють успішному засвоєнню матеріалу. Зворотно, низькі результати можуть вказувати на необхідність покращення педагогічних навичок та підходів.

Нарешті, перший критерій дозволяє оцінити ефективність навчальних програм та методик навчання. Високі результати учнів можуть свідчити про те, що навчальні програми є цілісними, актуальними та відповідають потребам сучасного світу. Зворотно, низькі результати можуть вказувати на необхідність перегляду та оновлення навчальних програм для покращення якості освіти.

Отже, перший критерій, що визначається за результатами іспитів, оцінками та успішністю учнів у навчальних предметах, є ключовим для оцінки ефективності навчально-виховного процесу в закладах загальної середньої освіти. Він відображає не тільки рівень освітньої досягненості учнів, але й ефективність педагогічної роботи та програм навчання [9; 10].

Другий критерій, що визначає рівень участі батьків у навчальному процесі та їхню участь у батьківських комітетах та інших заходах, є надзвичайно важливим аспектом оцінки ефективності навчально-виховного процесу в закладах загальної середньої освіти. Цей критерій має значення, оскільки він вказує на рівень взаємодії між школою та батьками, що може впливати на успіх та стабільність учнів.

Участь батьків у навчальному процесі є важливим чинником для успішності учнів. Батьківська підтримка та взаємодія зі школою створює сприятливі умови для навчання та розвитку дитини. Це може включати участь батьків у батьківських зборах, батьківських комітетах, консультаціях з вчителями, а також активну участь у житті школи, наприклад, у заходах, конкурсах та фестивалях.

Рівень участі батьків також може свідчити про загальний рівень довіри та співпраці між школою та батьками. Якщо батьки активно взаємодіють зі школою та демонструють зацікавленість у навчанні своїх дітей, це може стимулювати вчителів до більш відповідального підходу до своєї роботи та сприяти підвищенню якості освіти.

Батьківські комітети та інші заходи, які спрямовані на залучення батьків до активної участі в житті школи, можуть також створювати можливості для вирішення спільних проблем та підвищення рівня задоволеності всіх учасників освітнього процесу.

Отже, другий критерій, що визначає рівень участі батьків у навчальному процесі та їхню участь у батьківських комітетах та інших заходах, є важливим показником ефективності навчально-виховного процесу в закладах загальної середньої освіти. Він свідчить про рівень взаємодії між школою та батьками, яка може впливати на успіх та стабільність учнів, а також на загальний розвиток навчального закладу [11; 12].

Третій критерій, що стосується компетентності та ефективності роботи керівного персоналу впроваджувати та підтримувати нові педагогічні практики, є ключовим аспектом оцінки ефективності навчально-виховного процесу в закладах загальної середньої освіти. Успішне керівництво визначається здатністю керівного складу забезпечувати адаптацію та розвиток школи в умовах постійних змін у сучасному освітньому середовищі.

Компетентний та ефективний керівний персонал є ключовим чинником успішного впровадження та підтримки нових педагогічних практик у навчальному закладі. Це означає, що керівний персонал повинен мати достатній рівень знань і навичок для організації та впровадження інноваційних педагогічних підходів, а також для створення сприятливого середовища для їхнього розвитку.

Успішне керівництво також полягає у здатності керівного персоналу адаптуватися до змін та реагувати на виклики, що виникають у процесі впровадження нових педагогічних практик. Це включає в себе розробку стратегій та планів дій, організацію навчання та

підтримки вчителів у використанні нових методик навчання, а також постійний моніторинг та оцінку результатів.

Крім того, успішне керівництво вимагає здатності керівного персоналу до співпраці та комунікації з різними зацікавленими сторонами, включаючи вчителів, батьків, учнів, адміністраторів та інших членів навчального колективу. Це сприяє побудові відкритого та довірчого середовища, в якому кожен може внести свій внесок у розвиток школи.

Таким чином, третій критерій, що стосується компетентності та ефективності роботи керівного персоналу впроваджувати та підтримувати нові педагогічні практики, визначає успішність управління та розвитку навчального закладу. Здатність керівного персоналу забезпечити адаптацію та розвиток школи в умовах постійних змін є важливою умовою для забезпечення якості освіти та успіху учнів [13].

Четвертий критерій, який визначається за можливістю застосування вчителями інноваційних методів навчання та їхнього рівня задоволеності робочим середовищем, є важливим аспектом аналізу ефективності навчально-виховного процесу в закладах загальної середньої освіти. Задоволеність вчителів є важливим фактором, який може впливати на їхню продуктивність та ефективність у навчанні учнів.

Можливість застосування вчителями інноваційних методів навчання є ключовим елементом для створення стимулюючого та прогресивного робочого середовища. Інноваційні педагогічні підходи дозволяють вчителям реалізувати свій творчий потенціал, розвивати нові методи навчання та застосовувати передовий педагогічний досвід. Це може стимулювати вчителів до більшої самореалізації та підвищення їхньої професійної компетентності.

Задоволеність вчителів робочим середовищем та можливістю застосування інноваційних методів навчання може впливати на їхню продуктивність та ефективність у навчанні учнів. Якщо вчителі задоволені своєю роботою та відчують підтримку від адміністрації школи, вони можуть бути більш мотивовані та залучені до процесу навчання. Це може сприяти підвищенню якості навчання та досягненню кращих результатів учнів.

Крім того, задоволеність вчителів робочим середовищем може також впливати на їхню здатність до співпраці та комунікації з колегами та адміністрацією школи. Якщо вчителі відчуються частиною позитивного та підтримуючого колективу, це може стимулювати обмін ідеями та спільну роботу над впровадженням нових педагогічних підходів.

Отже, четвертий критерій є важливим аспектом аналізу ефективності навчально-виховного процесу і вказує на важливість забезпечення вчителям можливості застосування інноваційних методів навчання та їхньої задоволеності робочим середовищем. Це може впливати на продуктивність та ефективність у навчанні учнів, а також на загальний розвиток та успіх навчального закладу [14].

П'ятий критерій оцінює впровадження та використання сучасних технологій для полегшення навчального процесу та комунікації в закладах загальної середньої освіти. Використання технологій стає все більш необхідним для створення сучасного та ефективного освітнього середовища, що відповідає вимогам сучасності.

Впровадження сучасних технологій у навчальний процес відкриває безліч можливостей для покращення якості освіти та забезпечення доступу до знань для всіх учнів. Використання комп'ютерів, планшетів, інтерактивних дошок та інших електронних пристроїв дозволяє вчителям створювати цікаві та інтерактивні уроки, які сприяють залученню учнів до навчання.

Технології також полегшують комунікацію між учнями, вчителями та батьками. Електронні платформи для навчання, шкільні сайти, електронні журнали та спеціалізовані програми для комунікації дозволяють забезпечити ефективний обмін інформацією та співпрацю між всіма учасниками освітнього процесу.

Крім того, використання сучасних технологій у навчанні сприяє індивідуалізації навчального процесу. Вчителі можуть використовувати персоналізовані програми та інструменти для адаптації навчального матеріалу до потреб кожного учня, що сприяє підвищенню ефективності навчання та досягненню кращих результатів.

Наприклад, використання онлайн-ресурсів та платформ для навчання дозволяє учням навчатися у власному темпі та за власною програмою, а також отримувати доступ до додаткових матеріалів та ресурсів для поглибленого вивчення предметів.

Отже, п'ятий критерій оцінює важливість впровадження та використання сучасних технологій для полегшення навчального процесу та комунікації в закладах загальної середньої освіти. Використання технологій є необхідним для створення сучасного та ефективного освітнього середовища, яке відповідає вимогам сучасності та забезпечує якісну підготовку учнів до життя в цифровому світі [15].

Шостий критерій оцінює здатність системи до адаптації до змін та забезпечення сталості під час виконання завдань. Цей аспект вкрай важливий для успішного функціонування школи в умовах постійних змін у суспільстві та освіті.

У сучасному світі швидкі темпи технологічного розвитку, зміни у соціально-економічному середовищі та вимоги до освіти вимагають від шкіл гнучкості та здатності до адаптації. Школи повинні бути готовими до швидкої зміни програм, методик навчання та організації навчального процесу, щоб забезпечити якісну та актуальну освіту своїм учням.

Здатність системи до адаптації є ключовим фактором для забезпечення сталого розвитку та успішного функціонування навчального закладу. Вона дозволяє школі ефективно реагувати на зміни у суспільстві та освіті, впроваджувати нові методи навчання та інноваційні педагогічні підходи, а також адаптувати свою діяльність до потреб учнів та вимог ринку праці.

Сталість виконання завдань також є важливою характеристикою для успішного функціонування школи. Це означає здатність школи до систематичної та ефективної реалізації своїх цілей та завдань незалежно від зовнішніх факторів. Школа повинна мати стабільну та дієву систему управління, яка забезпечить надійність та сталість у реалізації своїх стратегічних цілей.

Отже, шостий критерій, що вивчає здатність системи до адаптації до змін та забезпечення сталості під час виконання завдань, є важливим аспектом оцінки ефективності навчально-виховного процесу. Він вказує на важливість гнучкості та готовності до змін у роботі школи, щоб забезпечити якісну освіту та відповідати сучасним вимогам освітнього процесу [12].

Узагальнюючи, дана таблиця надає системний погляд на основні аспекти якості менеджменту освіти в закладах загальної середньої освіти. Її аналіз дозволяє визначити сильні та слабкі сторони управління, а також виявити напрямки подальшого вдосконалення для досягнення високих стандартів освітнього процесу.

Однією з ключових переваг критеріального підходу є можливість створення об'єктивної системи оцінки та вимірювання результатів навчання. У контексті академічного прогресу учнів, цей підхід надає конкретні критерії оцінки, що дозволяє об'єктивно визначити рівень досягнень та виявити області для подальшого вдосконалення. Це стимулює вчителів розробляти та впроваджувати ефективні методи навчання, орієнтовані на досягнення конкретних цілей [16].

Залучення батьківської громадськості, якщо визначити його критерії та стандарти, стає більш структурованим і ефективним. Батьки мають чітке розуміння очікуваних результатів та ролі, яку вони відіграють у партнерстві з навчальним закладом. Це сприяє активнішій участі батьків у житті школи, їхньому більш осмисленому внеску у розвиток та підтримку освітнього процесу [15].

Ефективність управлінського персоналу отримує нові розміри через критеріальний підхід. Керівництво школи має чіткі стандарти щодо власної діяльності та здатність до адаптації до нових вимог та змін у суспільстві. Аналіз критеріїв дозволяє визначити потреби в додатковій підготовці та розвитку, щоб керівництво було максимально ефективним у досягненні стратегічних цілей.

Задоволеність вчителів стає об'єктивною та вимірюваною величиною через визначення критеріїв, які враховують не лише аспекти робочого середовища, але й можливості застосовувати інноваційні методи навчання. Вчителі стають активними учасниками

процесу постійного вдосконалення, так як їхні ідеї та ініціативи спрямовані на досягнення високих стандартів якості [12].

Використання технологій стає системним та цілеспрямованим через визначення критеріїв ефективності та прозорих стандартів. Інтеграція технологій в освітній процес стає частиною загальної стратегії підвищення якості освіти.

Сталість та адаптивність управлінської системи є ключовими властивостями, які можна визначити та оцінити через критеріальний підхід. Здатність шкільної системи ефективно реагувати на зміни та підтримувати сталість при виконанні завдань стає стратегічним фактором успіху.

Висновки. Результати дослідження надають уявлення про переваги та недоліки впроваджених умов, що служить інформаційною основою для прийняття рішень для політиків, педагогів та адміністраторів. Дослідження підкреслює важливість вирівнювання умов із динамічним освітнім ландшафтом.

Загалом, у статті висвітлюються акценти дослідження на оцінці організаційно-педагогічних умов для управління якістю в загальній середній освіті, сприяючи нюансованому розумінню складних динамік, які в нього включені.

Загальним висновок з аналізу є те, що критеріальний підхід істотно сприяє підвищенню якості освіти. Він створює систему, де кожен аспект освітнього процесу може бути вимірний, визначений та вдосконалений. Це стимулює розвиток інновацій, активізацію взаємодії всіх учасників освітнього процесу та сприяє досягненню вищих стандартів освіти.

Список використаних джерел:

1. Батечко Н., Лут М. Система менеджменту якості вищої освіти: методологічний аспект. *Освітологія*. 2018. № 7. С. 145–151. DOI: <https://doi.org/10.28925/2226-3012.2018.7.145151>
2. Дорошенко В. Менеджмент якості освіти: теоретичні засади та практичні аспекти. *Стратегії підприємств*. 2019. № 4(39). С. 48–55.
3. Ямполь Ю. Професійний розвиток педагога як основна мета розвитку менеджменту якості закладу освіти. *Людознавчі студії. Серія «Педагогіка»*. 2023. № 48. С. 229–235. DOI: <https://doi.org/10.24919/2413-2039.16/48.34>
4. Faubert, B. A literature review of school practices to overcome school failure. OECD Education Working Paper. 2012. no. 68. Paris: OECD. DOI: <http://dx.doi.org/10.1787/5k9flcwwv9tk-en> (дата звернення: 02.01.2024).
5. Kools M., Stoll L. What makes a school a learning organisation? OECD Education Working Paper. 2016. No. 137. Paris: OECD. DOI: <https://doi.org/10.1787/5jlwm62b3bvh-en> (дата звернення: 02.01.2024).
6. Yampol, Y., & Polishchuk, S. (2023). The study of the management of the quality of education in institutions of general secondary education: historical aspect. *Scientific Journal of Polonia University*, 56(1), 288–295. DOI: <https://doi.org/10.23856/5641> (дата звернення: 04.01.2024).
7. Вінковецька Л. Менеджмент якості освіти в контексті сучасних викликів. *Вісник Львівського національного університету ветеринарної медицини та біотехнологій імені С. З. Гжицького*. 2020. Т. 22. № 94. С. 131–137.
8. Кондратюк М. В., Дятленко Н. М., Гончаренко А. М. Освітній процес в Україні (2022–2023): проблеми, виклики, тренди. *Академічні візії*, (19). URL: <https://academy-vision.org/index.php/av/article/view/360>
9. Красновська Т. Менеджмент якості освіти в Україні: теоретико-методологічні аспекти. *Економіка. Фінанси. Менеджмент: актуальні питання науки і практики*. 2019. Вип. 9. С. 106–110.
10. Литвиненко О. Менеджмент якості освіти в Україні: особливості та проблеми. *Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Серія: Економічна*. 2020. Вип. 58. С. 89–95.
11. Новицька Г. Менеджмент якості освіти: сучасні тенденції та перспективи розвитку. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія: Економічні науки*. 2019. Вип. 36(2). С. 131–135.
12. Петренко О. Організаційно-економічний механізм менеджменту якості освіти. *Економічний часопис-XXI*. 2020. № 185(3-4). С. 89–93.
13. Сухова А. Менеджмент якості освіти в умовах інформаційного суспільства. *Вісник Харківського національного технічного університету сільського господарства імені Петра Василенка*. 2019. Вип. 193. С. 181–188.
14. Шевчук І. Організаційний механізм управління якістю освіти в Україні. *Стратегії підприємств*. 2019. № 2(37). С. 53–58.
15. Ямполь Ю. Менеджмент якості освіти: філософсько-педагогічні аспекти становлення. *Педагогічна освіта: теорія і практика*. 2023. Вип. 34. С. 98–108. DOI: <https://doi.org/10.32626/2309-9763.2023-34.98-108>
16. Alegre M. L., Barajas A. R. Quality management in education: an approach to the continuous improvement of educational centers. *Revistade Docencia Universitaria*. 2019. Vol. 17. No. 1. P. 129–147.

References:

1. Batechko N., Lut M. (2018) Quality Management System of Higher Education: Methodological Aspect. *Osvitohliya*. DOI: <https://doi.org/10.28925/2226-3012.2018.7.145151> [in Ukrainian].
2. Doroshenko V. (2019) Quality Management of Education: Theoretical Foundations and Practical Aspects. No. 4(39). P. 48–55 [in Ukrainian].
3. Yampol Y. (2023) Professional Development of the Teacher as the Main Goal of Quality Management Development in Educational Institutions. DOI: <https://doi.org/10.24919/2413-2039.16/48.34> [in Ukrainian].
4. Faubert B. A. (2012). Literature review of school practices to overcome school failure. OECD Education Working Paper. no. 68. Paris: OECD. DOI: <http://dx.doi.org/10.1787/5k9flcwwv9tk-en>. (accessed: 02.01.2024) [in English].
5. Kools M., Stoll L. (2016) What makes a school a learning organisation? OECD Education Working Paper. DOI: <https://doi.org/10.1787/5jlwm62b3bvh-en>. (accessed: 02.01.2024) [in English].
6. Yampol, Y., & Polishchuk, S. (2023). The study of the management of the quality of education in institutions of general secondary education: historical aspect. *Scientific Journal of Polonia University*, 56(1), 288–295. DOI: <https://doi.org/10.23856/5641> (accessed: 04.01.2024) [in English].
7. Vinkovetska L. (2020) Quality Management of Education in the Context of Modern Challenges. *Visnyk Lvivskoho natsionalnoho universytetu veterynarnoi medytsyny ta biotekhnolohii imeni S. Z. Hzytskoho*. Vol. 22. No. 94. P. 131–137 [in Ukrainian].
8. Kondratiuk M. V., Dyatlenko N. M., Honcharenko A. M. (2023). Educational Process in Ukraine (2022–2023): Problems, Challenges, Trends. *Akademichni vizii*, (19). URL: <https://academyvision.org/index.php/av/article/view/360> [in Ukrainian].
9. Krasnovska T. (2019) Quality Management of Education in Ukraine: Theoretical and Methodological Aspects. *Ekonomika. Finansy. Menedzhment: aktualni pytannia nauky i praktyky*. No. 9. P. 106–110 [in Ukrainian].
10. Lytvynenko O. (2020) Quality Management of Education in Ukraine: Features and Problems. *Visnyk Kharkivskoho natsionalnoho universytetu imeni V. N. Karazina. Seriya: Ekonomichna*. No. 58. P. 89–95 [in Ukrainian].
11. Novytska H. (2019). Quality Management of Education: Modern Trends and Development Prospects. *Naukovyi visnyk Khersonskoho derzhavnogo universytetu. Seriya: Ekonomichni nauky*. No. 36(2). P. 131–135 [in Ukrainian].
12. Petrenko O. (2020) Organizational and Economic Mechanism of Quality Management of Education. *Ekonomichni chasopys-XXI*. No. 185(3-4). P. 89–93 [in Ukrainian].
13. Sukhova A. (2019) Quality Management of Education in the Conditions of Information Society. *Visnyk Kharkivskoho natsionalnoho tekhnichnoho universytetu silskoho hospodarstva imeni Petra Vasilenka*. No. 193. P. 181–188 [in Ukrainian].
14. Shevchuk I. (2019) Organizational Mechanism of Quality Management in Education in Ukraine. *Stratehii pidpryemstv*. No. 2(37). P. 53–58 [in Ukrainian].
15. Yampol Y. (2023). Quality Management of Education: Philosophical-Pedagogical Aspects of Formation. *Pedahohichna osvita: teoriya i praktyka*. No. 34. P. 98–108. DOI: <https://doi.org/10.32626/2309-9763.2023-34.98-108> [in Ukrainian].
16. Alegre M. L., Barajas A. R. (2019) Quality Management in Education: An Approach to the Continuous Improvement of Educational Centers. *Revista de Docencia Universitaria*. Vol. 17. No. 1. P. 129–147 [in English].

*Yampol Yu. V., Postgraduate Student of the Department
of Pedagogy and Educational Institution Management
Ivan Ohienko Kamianets-Podilskyi National University
m1b14.yampol@kpnu.edu.ua*

*Polishchuk S. V., PhD in Pedagogical Sciences,
Associate Professor at the Department of
Pedagogy and Educational Management
Ivan Ohienko Kamianets-Podilskyi National University
polishchuk.s@kpnu.edu.ua*

CRITERIA FOR THE EFFECTIVENESS OF QUALITY MANAGEMENT IN GENERAL SECONDARY EDUCATION INSTITUTIONS

Abstract. This study delves into the effectiveness of implementing organizational-pedagogical conditions for quality management in general secondary education using a criteria-based approach. It recognizes the imperative of adapting to the ever-evolving educational landscape, emphasizing the necessity for systems that can respond promptly to changes. The primary objective of this research is to comprehensively assess how the introduced organizational-

pedagogical conditions influence the quality of education by utilizing key performance indicators. To achieve this goal, the study employs a combination of qualitative and quantitative methodologies, including surveys and statistical analysis. By employing these methods, the research aims to capture both stakeholder perceptions and quantitative metrics accurately, providing a well-rounded assessment of the impact of the implemented conditions. The findings of this study are expected to shed light on both the strengths and weaknesses of the implemented conditions. By analyzing these findings, policymakers, educators, and administrators will gain valuable insights that can inform decision-making processes and facilitate improvements in the educational system. It is crucial to note that central to the study is the recognition of the importance of aligning these conditions with the dynamic nature of the educational environment. This acknowledgment underscores the need for flexible and adaptable systems that can effectively respond to the evolving needs and challenges within the educational sphere. In conclusion, this abstract emphasizes the research's focal point on evaluating organizational-pedagogical conditions for quality management in general secondary education. By contributing to a more comprehensive understanding of the intricate dynamics at play within the educational sphere, this study seeks to provide valuable insights that can drive positive change and improvement in educational practices and policies.

Key words: *quality management, organizational-pedagogical conditions, effectiveness, criteria-based approach, general secondary education.*